

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

Priscianus

[Venedig], 15. Dez. 1481

[Prefatio:] Iuliano consuli ac patricio Priscianus salutem

[urn:nbn:de:bsz:31-324175](#)

5 Iodinus Hopferus Tuttunensis,
me summo inviso erat.

Anno salutis 1559.

Vixit fortissima Virtus.

**IULIANO CONSULI AC PATRI
CLO PRISCIANVS SALVTEM.**

VM OMNIS ELOQVENTIAE DOCTR
nam: & omne studiorum genus: sapientia: luce
præfulgens: a græcorum fontibus deriuatum: la
tinorum proprio sermone inuenio celebrasse. & in
omnibus illorum uestigia liberalibus cōsecutus
artibus uideo: nec in his solum quæc emendatae
ab illis sunt scripta. sed etiam quosdam errores
eorum amore græcorum doctorū deceptos imi
taris: in quibus maxime uetustissimi grammatica in arte arguuntur
peccasse: cuius auctores quanto iuniores tanto perspicatores: & in
genuis floruisse: & diligentia ualuisse omnium iudicio confirmatur
eruditissimorum. Quid enim Herodiani artibus certius? Quid apol
lonii scrupulosis questionibus enucleatus possit inueniri? Cum igit
eos omnia sere uitia quæcumq; antiquorum græcorum commentariis
sunt relictæ artis grammaticæ expurgasle cōperio: certisq; ratiōis legi
bus emendasle: nostrorum autem neminem post illos imitatore eorū
extitisse. Quippe in negligentiam cadētibus studiis litterarū propter
inopiam scriptorum: quis audacter sed non impudenter ut puto co
natus sum pro uiribus meis rem arduam quidem. sed officio p̄fessio
nis non indebitam supra nominatorum praecepta uirorum: quæ con
grua sunt uisa; in latinum transferre sermonem: collectis etiam omni
bus sere quæcumq; necessaria nostrorum quoq; inueniuntur artium
commentariis grammaticorum: quod gratum fore credidi tempera
mentum: si ex utriusq; lingua: moderatoribus elegantiora in unum
coeant corpus meo labore faciente. Quia nec uituperandum me esse
credo si eos imitor: qui principatum inter graios scriptores artis grā
maticæ possident cum ueteres nostri in erroribus etiam ut dictum est
græcos equiparantes maximam tamen laudem sūne consecuti. Exē
plum etiam proponere placuit: ne pīgeat alios etiam a me uel ignorā
ti am forte pratermissa: uel uitiose dicta. Nihil enim ex omni parte p
fectum i humanis intentionibus esse posse credo: sua quoq; idustria
ad cōmunem litteratoriaē professionis utilitatem congrua rationis
portione uel addere uel mutare tractantes. Nanq; festinancius q; uo
lui hos edere me libros compulerunt: qui alienis laboribus insidiates

a ii

5

furtimq; & quasi p̄ lātrociniā scripta ab aliis surripientes unius non
minis ad titulum pertinentis infanda mutatione totius operis gloriā
in se transferre conantur. Sed quoniam in tāta operis materia ipollī
bile est aliquid perfectum breviter expoitū p̄ actū quoq; ueniam peto:
quāvis ad Herodiani Cryptorum pelagus: & ad eius patris Apoloniū
spaciosa uolumiña meorum cōpendiorū sunt existimāda scripta libro
rum: huius tamen op̄ s te hortatorē fortitus iudic̄m quoq; facio.
Juliane consul ac paucie: cui sumos dignitatis gradus summa acquisi/
vit in omni studio igni clāritudo non tamen aco piens ab excelsis
gradibus honorum precii: quantum illis dēcoris addēs tu: cuius mē
tem tam Homericō q̄ Virgilii anima cōstare: quorū uterq; arcem
possedit musica te tertium ex utroq; cōpositum et ego confirmans
Quippe non minus graciorū q̄ latinorum in omni genere doctrinā
præfulgentem. Tibi igitur hoc opus deuouco omnis eloquentiæ
præsul: ut quantācunq; mihi deus annuerit suscep̄ti laboris gloriā
te comite: quasi sole quodam diuīcius crescat. Titulos etiam uni/
uerli operis p̄ singulos posui libros: quo facilis quicquid ex his que/
ratur dīceret possit locis inueniri.

Rimus Liber continet de uoce: & de eius speciebus: De lit/
terā quid sit littera. De generib⁹ eius & speciebus. De sin/
gularum potestate quā & in quas transeunt p̄ declinatio/
nes & compositiones partium orationis. Secundus de syl/
laba: quid sit syllaba: quot litteris cōstare potest: & quo ordine: & quo
sono: de accidentibus singulis syllabis. De dictione: quid sit dictio: &
quā eius differentia ad syllabam. De oratione: quid sit oratio: & quot
sunt eius partes: de earum proprietate. De nomine: quid sit nomen: &
de accidentibus ei. Quot sunt species propriorum nominum. Quot
appellatiuorum. Quot adiectiuorū. Quot deriuatiuorū. De patrony
mīcis: & quot eorū formā: quomodo deriuant: ex quibus primitiuis
De diuersis postessiuorum terminationibus: & eorū regulis. Tertius
de comparatiuis & superlatiuis: & eorum diuersis extremitatibus: ex
quibus positiviis: & qua ratione formātur. De diminitiuis: quot eoz
species: ex quibus declinationibus nominum quomodo formantur.
Quartus de denominatiuis: & uerbaliibus: & participialibus: & ad/
uerbaliibus quot eorum species: ex quibus primitiuis quomodo na/
cuntur. Quintus de generib⁹ dignoscendis p̄ singulas terminatio/
nes: de numeris: de figuris: & earum cumpage: de casu. Sextus de no-

minatius casu per singulas extremitates omnium nominum tam in
voce: quā in consonantes desinentium per ordinem: de genitivo/
rum: tam ultimis quā penultimis syllabis. Septimus de ceteris obli-
quis casibus: tam singularibus: quā pluralibus. Octauus de uerbo &
eius accidentibus. Nonus de regulis generalibus omnium coniuga-
tionum: & praterito perfecto prima & secunda coniugationis. Deci-
mus de praterito perfecto tertia & quartae. Undeci-
mus de participio. Duodecimus: & tertius decimus de pronomine.
Quartus decimus de prepositione. Quintus decimus de aduerbio &
interiectione. Sextus decimus de coniunctione. Septimus decimus &
octauus decimus de constructione sive ordinatione partium oratio-
nis inter se in contextu orationis eiusdem.

De Vocis diffinitione.

P. Hilosophi diffiniunt uocem esse aerem tenuissimum ictū,
uel suum sensibile aurium. i. q. proprie auribus accidit: &
est prior diffinitio a substantia sumpta. Altera uero a no-
tione quam græci ēnnoīā dicunt hoc est ab accidentibus
Accidit enī uoci auditus q̄tū in ipsa ē. uocis autē diffētiæ quattuor
sunt: articulata; iarticulata; litterata; illitterata. Articulata ē quæ coar-
tata: hoc est copulata cum aliquo sensu mentis eius: qui loquitur pro-
fertur. Iarticulata est contraria quæ a nullo affectu proficitur men-
tis. Litterata est quæ scribi potest. Illitterata est quæ scribi non potest
Inueniunt igitur quædam uoces articulata; quæ & scribi possunt: &
intelligi: ut Arma uirumq; cano. Quædam quæ non possunt scribi:
intelliguntur tamen: ut sibili hominum & gemitus: ha. n. uoces quā
uis sensum aliquem significant pferentis eas tamen scribi non possunt
Aliæ autem sunt quæ quāuis scribātur: tamen iarticulata dicuntur
cum nihil significant: ut coax: cra. Eas. n. uoces q̄q intelligimus de
qua sint uolucre profectæ: tamen iarticulata dicuntur: quia vox ut
superius dixi iarticulata est quæ a nullo affectu proficitur. Aliæ
sunt iarticulata & illitterata: quæ nec scribi possunt nec intelligi: ut
strepitus: mugitus: & his similia. Scire autē debemus: quia has quat-
tuor species uocum perficiunt quattuor superiores differentiæ genera
liter uoci accidentes binæ per singulas inuicem coeuntes. Vox autē
dicta est uel a uocando: ut dux a ducendo: uel à ποτού βοῶ: ut qui-
busdam placet.

De Littera.

a iii